چه بسا کنیزی از کنیزهای مدینه، دستِ پیامبر صلی الله علیه وسلم را می گرفت و او را به هر جا که می خواست، می بُرد.

از انس رضی الله عنه روایت است که می گوید: «چه بسا کنیزی از کنیزهای مدینه، دستِ پیامبر صلی الله علیه وسلم را می گرفت و او را به هر جا که می خواست، می بُرد».
[صحیح است] [به روایت بخاری]

این حدیث به تواضع رسول الله صلی الله علیه وسلم اشاره دارد؛ کسی که اشرف مخلوقات می باشد؛ چنانکه کنیزی از کنیزهای مدینه نزد وی آمده و دستش را می گیرد و او را با خود به هرجا که بخواهد می برد تا نیازش را برآورده کند؛ این درحالی است که او اشرف مخلوقات است؛ و جالب اینکه نمی گوید: مرا به کجا می بری؛ یا نمی گوید: در پی کسی دیگر برو؛ بلکه با او همراه می شود و نیازش را برطرف می کند؛ و الله متعال با این کار بر عزت و مرتبه ی او می افزاید. نکته: اینکه در روایت آمده دست پیامبر را گرفت، به این معنا نیست که دست یکدیگر را لمس کردند؛ حافظ می گوید: مراد از گرفتن دست، لازمه ی آن یعنی همراهی و اطاعت می باشد؛ و این حدیث با ذکر زن به جای مرد و ذکر کنیز به جای آزاده، شامل انواع مبالغه در تواضع می باشد و بلکه لفظ «الاماء» را به طور عام به کار می برد که هر کنیزی را شامل می شود.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5655